

انجيل چيست؟

انجيل چيست؟

یکی از چهار انجیل، پیام عیسی را چنین خلاصه کرده است: عیسی بشارت خدا را اعلام می‌کرد و می‌گفت: زمان به کمال رسیده و پادشاهی خدا نزدیک شده است. توبه کنید و به این بشارت ایمان آورید. انجیل در زبان یونانی یعنی بشارت یا خبر خوش. در آغاز معمولاً این بشارت خبر پیروزی در جنگ بود ولی بعدها به‌طور کلی برای هر خبرخوشی به‌کار می‌رفت. در کاربرد مسیحی، انجیل یا خبر خوش به برقراری پادشاهی خدا بر زمین اشاره دارد. این خبر خوش را نخستین بار خود عیسی اعلام کرد. یکی از چهار انجیل، پیام عیسی را چنین خلاصه کرده است: «عیسی بشارت خدا را اعلام می‌کرد و می‌گفت: زمان به کمال رسیده و پادشاهی خدا نزدیک شده است. توبه کنید و به این بشارت ایمان آورید.» مقصود عیسی از پادشاهی خدا برقراری حاکمیت پرمحبت خدا بر زندگی انسانها بود، انسانهایی که از قدیم‌الایام بر ضد خدا طغیان کرده و حاکمیت او را رد کرده بودند. این گناه بشر به بیگانگی او با خدا، با هموعان، با طبیعت و حتی با خودش منجر شده است. اما خدا انسان را به حال خود وانگذاشت بلکه ابراهیم و نسل او را برگزید تا از طریق آنها پادشاهی خدا دوباره بر زندگی انسانها برقرار شود و بشر از این ورطه گناه، تیره‌بختی و هلاکت‌رهایی یابد. یهودیان نمایندۀ همه نسل بشر بودند تا خدا برنامه بزرگ نجات را در میان آنها و نهایتاً از طریق آنها به اجرا بگذارد. مهمترین آزمون اسرائیل آزمون شریعت بود. خدا قوم اسرائیل را از اسارت مصر رهانید و با آنها بر کوه سینا عهد بست. مسئولیت قوم در این عهد حفظ شریعت خدا بود. اما قوم در تجربه تاریخی خود نشان دادند که قادر به نگاه داشتن شریعت نیستند. شریعت به آینه تمام‌نمایی بدل شد که قلب مریض و عصیان‌زده اسرائیل و در واقع تمام بشر را به او نشان می‌داد. اسرائیل گناه آدم را تکرار کرد و به سرزمین اسارت بازگشت و بدین ترتیب پادشاهی خدا که چند صباحی از طریق موسی و برخی پادشاهان صالح اسرائیل به‌طور نسبی برقرار شده بود به پایان رسید. اما خدا توسط انبیای اسرائیل وعده داد که نجات‌دهنده‌ای را برای رستگاری اسرائیل و همه نسل بشر خواهد فرستاد که آنها را از گناه و همه عواقب فردی و اجتماعی آن خواهد رهانید. این انبیا وعده دادند که از طریق این نجات‌دهنده که پادشاهی از نسل داود خواهد بود، خدا شخصاً به دیدار قوم خود و برای تفقد از همه نسل بشر خواهد آمد تا پادشاهی خود را بار دیگر در میان آنها برقرار کند. اشعیا نبی بیش از ۷۰۰ سال قبل از مسیح این خبر خوش را چنین اعلام می‌کند: «ای که به اورشلیم بشارت می‌دهی آوازت را با قوت بلند کن! آن را بلند کن و مترس و به شهرهای یهودا بگو که «هان خدای شماسست!» اینک خداوند با قوت می‌آید و بازوی وی برایش حکمرانی می‌نماید... او مثل شبان گله خود را خواهد چرانید و به بازوی خود بره‌ها را جمع کرده، به آغوش خویش خواهد گرفت...» (اشعیا ۴۰: ۱۱-۹). وقتی عیسی انجیل یا خبر خوش را اعلام می‌کرد مقصودش تحقق وعده‌هایی نظیر این بود. او اعلام می‌کرد که از طریق او خدا به دیدار بشر آمده تا او را از اسارت گناه برهاند و پادشاهی خود را بار دیگر بر زندگی او برقرار کند. عیسی با مرگ خود مجازات گناه انسان را بر خود گرفت و با رستاخیز خود از مردگان انسان نوینی را خلق کرد. از همین رو بعدها شاگردان او واژه انجیل یا خبر خوش را در اشاره به کار رهایی‌بخش عیسی به کار بردند. بدین ترتیب انجیل از بشارت خود عیسی به بشارتی درباره عیسی تبدیل شد. این بشارت آن است که خدا در عیسی به سراغ بشر آمده تا گناهان او را بیامرزد و به او تولدی تازه ببخشد و پادشاهی پرمحبت خود را بر زندگی او برقرار کند. شرط دست یافتن به این موهبت، اذعان و اقرار به گناهان و توبه قلبی و جدی از آنها و ایمان آوردن به کار رهایی‌بخش مسیح و تسلیم کامل زندگی به او است.

به قلم دکتر مهرداد فاتحیبرچسب‌ها: [عیسی مسیح](#), [انجیل](#), [بشارت](#)